

רע"פ 5926/17 - ג'מעה עאשור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5926/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

ה המבקש:

ג'מעה עאשור

נ ג ד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו, מיום 12.06.2017, בעפ"ג 21270-09-16, שניתן על ידי כב' השופטים: ד' ברלינר – שופטת בכירה; מ' אגמון-גונן; ו-ש' יניב

בשם המבקש:

עו"ד אבי חימי; עו"ד משה וייס

בשם המשיבת:

עו"ד רוד חלאוה

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב – יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר – שופטת בכירה; מ' אגמון-גונן; ו-ש' יניב), בעפ"ג 21270-09-16, מיום 12.06.2017. בגדרו של פסק הדין, התקבל ערעורה של המשיבת על גזר דיןו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט צ' עוזיאל – סג"נ), מיום 26.07.2016.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.2. ביום 21.07.2017, ניתן צו אראי לדחית מועד התיעצבותו של המבוקש לריצוי עונשו עד למתן החלטה אחרת.

רקע והליך קודמים

.3. ביום 22.11.2015, הורשע המבוקש, על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, במעשה עבירה של גרם מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

למען שלמות התמונה, יציין כי הוגש כתב אישום נגד מעורב נוסף, בלבד בן סלט עמר (להלן: עמר).

.4. מעובדות כתב האישום המתוקן לעלה, כי בתקופה הרלוונטית, עבד המבוקש כמנהל עבודה בחברת "אולני", חברה להובלה – עבודות עפר וככיסים בע"מ (להלן: החברה). בחודש דצמבר 2013, החל ביצועו של השלב השני בפרויקט "אחים מעץ – נטעים תל אביב", במסגרתו נדרשה החברה לבצע עבודות פיתוח בדרך אחים מעץ בתל אביב, ובו ה"בוצע מעצמות מים, ביוב ותיעול", אשר כללו חפירת מבנה לכਬיש באמצעות טרקטור. בתנאי לבצע העבודות, נדרשה החברה לעמוד, בין היתר, בתנאי יותר העבודה של משטרת ישראל, ובهم: כי מנהל העבודה יהא נוכח באתר העבודה בכל עת; כי מקטע העבודה שברחוב אחיהם יגוזר; כי ימוקמו לאורך הכביש שלטי אזהרה מפני העבודות המתבצעות; וכי גישת כלי רכב אל אתר העבודה תאפשר אורך דרך הרחובות שייעדו לכך. ביום 15.01.2014, חלק מביצוע העבודות נהג שלום דגן (להלן: הנגה) במשאית, והסיע את המשאות לאחריו באופן שהמשאית עמדה במאונך לשבייל מרצף להולכי רגל. המבוקש הורה לעובד אחר במקומם לפתח מחסום ברזל שחצץ בין אתר העבודה המתוחם לבני שביל הולכי רגל, וזאת כדי שumar, אשר נהג בטרקטור מטעם החברה, יוכל להעמיס חול על המשאית, תוך נהייה על שביל הולכי الرجل. عمر הרים חול באמצעות כף הטרקטור, נסע ברחוב אחיהם, ביצע פניה ימינה אל תוך שביל של הולכי الرجل, נסע קדימה עד למקום שבו עמדה המשאית, שם פרק את החול, וחוזר חלילה. בשעה 11:30, יצא המבוקש להפסקת צהרים, במהלךה עזב את האתר העבודה. בשעה 12:00, בעודו מוחז במקומות אחד קנה אליו זיל העובדה, המשיך עמר להעמיס חול באמצעות הטרקטור על המשאית. באותו העת, חצה הרוב אלקנה אליאס זיל (להלן: המנוח) את שביל הולכי الرجل. במהלך פינוי החול, נגה עמר את הטרקטור לשבייל הולכי الرجل, ופגע באמצעות כף הטרקטור בפלג גוףו העליון של המנוח. כתוצאה מהפגיעה מצא המנוח את מותו.

.5. המבוקש הופנה על ידי בית משפט השלום אל שירות המבחן לשם הכנת תסקير מבחן בעניינו. בתסקירות נאמר, כי שירות המבחן התרשם כי המבוקש הוא אדם נורמלי, נעדרא קווים עבריניים באישיותו, ובלא עבר פלילי. בהתייחס לעבירה, נמסר בתסקירות כי, המבוקש "פועל מתוך חסר שיקול דעת שאינו אופייני לו בדרך כלל, אך נוטל אחריות מלאה למשעיו, נושא תחששות אשמה ומפגין יכולת אמפתייה כלפי נפגע העבירה ומשפחת הנפגע". לאחר זאת, העריך שירות המבחן את רמת המסתכנות של המבוקש כנמוכה. על יסוד האמור, ולאחר כך שהמבחן מסר כי בשל מצבו הברייאותי הוא לא יכול לקחת חלק בקבוצת טיפולית ייעודית, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו. עם זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על המבוקש "ענישה מוחשית ו konkretiyת בדמות מאסר, אשר ירצה בעבודות שירות". לביקשת בית משפט השלום, טרם גזירת העונש, הוקן תסקיר משלים בעניינו של המבוקש. במסגרת תסקירות זה, הודיע שירות המבחן כי גיבש עבור המבוקש תכנית של י"צ בהיקף של 300 שעות.

בהמשך לכך, ולצורך קביעת התאמתו של המבוקש לריצוי מאסר בפועל על דרך של עבודות שירות, הופנה

עמוד 2

המבקש על ידי בית משפט השלום אל הממונה על עבודות השירות בשב"ס (להלן: הממונה). בחוות דעתו, מסר הממונה כי המבקש בלתי כשיר לבצע עבודות שירות. במסגרת חווות הדעת, ציין הממונה כי מהבדיקה הרפואית עולה כי המבקש, המקבל קצבת נכות בשיעור של כ-100%, אינו מסוגל לעבוד, וכי מצבו הבריאותי אינו בר שיפוט.

6. ביום 26.07.2016, ניתן גזר דין של בית משפט השלום. בבאו לקבע את מתחם העינה בגן העבירה שביצע המבקש, התייחס בית משפט השלום לערך קדושת החיים והצורך לשמרו עליון; לרף רשלנותו של המבקש, אשר "אינו נמור מאד"; ולמדיניות העינה הנהוגה בנסיבות דומות. לאור האמור,קבע בית משפט השלום כי מתחם העינה ינוע מ"מאסר קצר, אף לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד מאסר למשך 12 חודשים".

לאחר זאת, ציין בית משפט השלום, כי עמדתו של הממונה, לפיה המבקש אינו כשיר לבצע עבודות שירות, מחייבת לכואורה הטלת עונש מאסר בפועל, שכן אין בעניינו של המבקש שיקולו שיקום המאפרטים חריגה מהרף התיכון של מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, קבע בית משפט השלום, כי "כליאתו של הנאשם [ה המבקש] כעת רק בשל הידדרות משמעותית במצבו הבריאותי בגין אינו כשיר ל עבודות שירות תהא בלתי מידתית והוא עלולה להביא לעיוות דין במקרה הנדון", וכי:

"הקשה בגזרת מאסר של ממש בא לידי ביטוי בענייננו בשני היבטים: הראשון – נוכחות מצבו וצרcioו הבריאותיים של הנאשם [ה המבקש], מאסר בפועל עלול להיות קשה לנאים [ל המבקש] באופן משמעותי; השני – "הרי לא יתכן כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום אחר לא יאסר (דברי כב' השופט א' רובינשטיין בהתייחס לדילמה דומה ברע' פ 09/1 אסיף ב' מדינת ישראל (17.03.2010)). טעמים אלה מצדיקים לטעמי חריגה מהמתחם באופן שימנע השימוש שלו באשם [ה המבקש] במאסר של ממש".

בהמשך לכך, הדגיש בית משפט השלום כי מאז ומעולם התחשבו בתיהם המשפט במצבו הבריאותי של הנאשם, ולעתים, כאשר הנאשם נמצאו לא כשירים לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות, נמנעו בתיהם המשפט מהטלת מאסר, אף אם נדרשה חריגה ממתחם העונש ההולם.

7. לצורך קביעת עונשו של המבקש, התייחס בית משפט השלום לעובדה כי המבקש נטל אחריות על מעשיו; לגילו של המבקש; למצבו הבריאותי; לתרומתו להקללה; ולהיוותו נעדר הרשותות קודמות. לאור האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשים מאסר על תנאי, לביל יubarו המבקש את העבירה בה הורשע, למשך 3 שנים; צו של"ז בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן; ופיוצו כספי לאשת המנוח בסך 30,000 ₪.

8. המשיבה הגישה ערעור לבית משפט המחויז, אשר כoon כלפי קולת העונש. במסגרת הערעור נטען, כי שגה בית משפט השלום עת נמנע מלחתיל על המבקש עונש מאסר בפועל לתקופה ממשית, לצד רכיבי עינויו אחרים, אשר יבטאו כראוי את ערך קדושת החיים; את חומרת המעשה; ואת מעמדו של המבקש באתר העבודה. לצורך קביעת התאמתו של המבקש לריצוי עונש של מאסר בפועל, נדרשו שירותו הרפואי שבב"ס לשאללה האם הם ערוכים ליתן למבקש את הטיפול הרפואי המתאים, באופן שיוענה על צרכיו הרפואיים, ועל מנת להבטיח כי חייו של המבקש לא יתקצרו כתוצאה מהשהייה מאחוריו סורג וברית. מטעם שבב"ס נמסר, כי שבב"ס מחייבת את דעתו אך ורק לגבי מי שננתן במאסר בין כתלי בית הסוהר, ואולם מערכם הרפואת שבב"ס עורך לממן מענה רפואי לאוכלוסיית האסירים, וביניהם

לאסירים החולמים במחלות כרוניות, זיהומיות וכיו"ב. במקביל, הופנה המבקש על ידי בית המשפט המחויז אל המmonoה. בחווות דעתו של המmonoה נמסר, כי המבקש אינו כשיר לרצות עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל העובדה כי לא חל כל שינוי במצב הרפואי, וכי הוא "מוגבל מבחינת שמירה על ייקיון ותנאים הקשורים למחלות שהוא סובל מהן". בנוסף, הגיע המבקש חוות דעת רפואיים מטעמו, בה נאמר, בין היתר, כי הוא "רגיש מאוד לזיהומים גם בשל חולשה של מערכת החיסונית וגם בשל נוכחות צנתר מרכז' להמודיאליזה. Zukunft לשמירה קפדנית על היגינה אישית ותנאים סנטריים טובים במקום הימצאותו".

9. לאחר זאת, הופנה המבקש אל שירותי הבריאות של השב"ס, לצורך הכנת חוות דעת ספציפית בעניינו של המבקש בדגש על בעיותו הבריאותיות, הגם שהוא אינו נתון במאסר בגין הסותר. בחווות דעת שב"ס נאמר, כי שב"ס בשיתוף גורמי הרפואה, לפי העניין, מסוגלים להעניק למבקש טיפול ומעקב רפואי נדרש במר"ש. בהמשך לכך, נמסר כי "היה ובית המשפט ישית על הנדון עונש מאסר בפועל, ניתן יהיה לקלווט את הנדון לאחר הוצאת צנתר מרכז' ותחילת טיפול דיאליזה דרך פיסטולה". יש לציין, כי הובא לידיעתו של בית המשפט המחויז כי ניתן לקלווט את המבקש גם במצבו הנוכחי, ללא הוצאה הצנתר. בהמשך, הגיע המבקש חוות דעת רפואי עדכנית, בה נמסר כי בשל סיבוכים זיהומיים ותרМОבוטיים קשים, המבקש צפוי להמשך הטיפול בדיאליזה לזמן בלתי מוגבל דרך צנתר מרכז'. עוד נאמר בחווות הדעת הרפואי, כי "טיפול בcenetr לדיאליזה דורש תנאים סנטריים טובים מאוד". בחווות דעת רפואי נוספת נוספת שהוגשה מטעם המבקש נאמר, כי הלה "יכול לעשות דיאליזה במשמרת ערבית באופן קבוע (השמרת מתחילה משעה 00:17:30 בערב) ויכול לבצע עבודות שירות בשעות הבוקר והצהרים".

10. לאחר זאת, ולאור חוות הדעת שהוגשו בעניינו, הופנה המבקש על ידי בית המשפט המחויז, פעם נוספת, אל המmonoה, לצורך בוחנת יכולתו להשתלב בעבודות שירות. בית המשפט המחויז הטיעם, בהקשר זה, כי "הmonoה יעשה כל מאמץ למצוא עבור המשייב [ה המבקש] מקום בו יוכל לבצע עבודות שירות, גם במגבלותיו הרפואיות הקשות, ولو בשעות חלקיות".

11. בחווות דעתו של המmonoה, מיום 08.05.2017, נמסר כי "יש לקבל מרופא המתפל אישור ברור שרשות שלמרות מצבו הרפואי כן יכול לבצע עבודה פיזית 5 ימים בשבוע רצוף (לא הפסיק לטיפולים או עקב מחלת) ואם כן להמליץ על מגבלות אחרות (לא עבודה קלה או עבודה לפני יכולתו)". ביום 31.05.2017, הוגשה חוות דעת רפואי נוספת נוספת מטעם המבקש, בה נמסר כי המבקש יכול לבצע עבודה פיזית מתונה במהלך 5 ימים רציפים בשבוע ועלשות דיאליזה בערב 3 פעמים בשבוע. עוד נאמר בחווות הדעת, כי המבקש לא יזדקק להפסקת עבודה לצורך טיפולים, אך " Zukunft למוגבלות בעבודה הקשורות לscrart, יתר ל"ד ונוכחות של צנתר לדיאליזה". עוד צוין בתסجيل, כי "מומלץ להימנע ממשיכת של הצנתר, לחץ על בית החזה, זיעה וליקלוך באזור הצנתר".

12. ביום 29.05.2017, דחה בית המשפט המחויז את הדיון ליום 12.06.2017, וזאת כדי לאפשר לב"כ המבקש לבוא בדברים עם המmonoה. בית המשפט המחויז ציין, כי ביום זה ינתן פסק הדיון, תהא החלטתו של המmonoה אשר תהא לאחר זאת, הגיע המmonoה חוות דעת עדכנית בעניינו של המבקש. בחווות הדעת נמסר, כי:

"הומעמד התיציב עם אישור רפואי אשר במוגבלות שלו צוין כי יש להימנע מזיהומים לפי המלצת רופא. בשל מגבלה זו, אשר היא תנאי לקבלתו עבודות שירות לא ניתן לקבלו עבודות שירות שכן מדובר בתנאי העולם לסיכון את חייו ואין אפשרות לסייע בהימנע מזיהומים ללא צוות השגחה רפואי מתאים. לא כשר באופן מוחלט לשאת במאסר בעבודות שירות".

למען שלמות התמונה,指出 כי המבוקש הגיע עתירה לבג"ץ נגד המmonoה ובקשה למתן צו בגיןם, בטענה כי החלטתו של המmonoה בעניינו של המבוקש "אינה סבירה", וכי המmonoה הפר את חובתו לפעול באופן אקטיבי לאייתור מקומות השמה עבור המבוקש, אף לאחר שבית המשפט המחווי הורה לו לעשות כן. העתירה נדחתה, מהטעם כי היא מוקדמת וכי אין מקום להכריע בה בשלב זה.

13. ביום 12.06.2017, התקבל ערעורה של המשיבה, ובית המשפט המחווי החליט להחמיר בעונשו של המבוקש. בית המשפט המחווי ציין, כי פרטיו הרשלנות בתיק זה מדברים بعد עצםם, וכי מדובר ברשנות "בוטה וקשה". בית המשפט המחווי הדגיש, כי המבוקש "נטל חירות לעצמו לבטל את כל האיסורים וה坦אים בהוראות שניתן", וכן אינו יכול בהתנהגותו דפוס פעולה שוחרר על עצמו, שכן عمر נסע באותו היום פעמים רבות בשליל המועד להולכי רגל, שעה שהובטה לוועוד הפעולה של תושבי המקום כי יוקצה מעבר בטוח וסטריל להולכי רגל. בית המשפט המחווי קבע, כי "לא הייתה כל סיבה שתאוננה זו תתרחש ואילו היה המשיב [המבוקש] מבצע את תפקידו כיאות, הדעת נותנת שלא הייתה מתרחשת". עוד נקבע, בהקשר זה, כי על כל אלה מתווסף העובדה שהמבוקש נטל חירות לעצמו לעזוב את המקום ולערוך קניות בשוק, וכימעט שניתן היה לצפות ממנו, עת התיר לעمر לפעול בשליל הולכי הרגל, הוא פיקוח באופן אישי מצדיו על העבודה המתבצעת באתר. בית המשפט המחווי הדגיש, כי לא כך נהג המבוקש, וכי בהתנהלותו זו ביטה "זלזול בח' אדם ובתקדו". אשר למתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט המחווי כי יש להעמיד את הרף התיכון של המתחם על 6 חודשי מאסר. בית המשפט המחווי ציין, כי עבירת הרשלנות היא "רעיה חולה שיש להילחם בה בכל מחיר", וכי רשלנותו של המבוקש גדולה מזו של נהג הטרקטור, במקרה הנוכחי. בהמשך לכך, קבע בית המשפט המחווי, כי ככל לא יעלה על הדעת להימנע מהטלת עונש מאסר כאשר מדובר בجرائم מוות ברשלנות, וכי בנסיבות רגילות מן הרואין היה להטיל על המבוקש עונש מאסר שירוצה מஅחרוי סורג ובריח. בית המשפט המחווי, הוסיף, כי "אם בכלל זאת מצאנו עצמנו מطالبיהם, הרוי זה בשל מצבו הבריאותי של המשיב [המבוקש]". בהמשך לכך, ציין בית המשפט המחווי כי היה מוכן להסתפק במקרה דנן, חרף השקפתו לגבי חומרת העבירה והנסיבות הקשות של ביצועה, במאסר בדרך של עבודות שירות. ואולם, בהינתן חווות דעתו החוד משמעית של המmonoה, ניכר כי המבוקש אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. על פי האמור בחווות הדעת שהוגשה מטעם שב"ס, הניח בית המשפט המחווי כי שירותathi הסוחר מסוגל להעניק למבוקש טיפול רפואי מתאים, ההולם את בעיותיו הרפואיות.

לאחר זאת, קבע בית המשפט המחווי, כי אמירה נורמטיבית צריכה להיאמר במקרה דנן, והוא כי על המבוקש לרצות עונש מאסר בפועל. בית המשפט המחווי הדגיש, כי שירות לתועלת הציבור אינו ניתן ביטוי לערכם של חי' אדם ולקלות "הכמעט בלתי נסבלת" שבה ניתן היה למנוע את התאוננה הנוכחית ואת מותו של המmonoה. בית המשפט המחווי, כי "לא בשל מוגבלותו יאלץ המבוקש לרצות מאסר מאחרוי סורג ובריח אלא בשל העבירה שביצע ומשמעותה. כל ענישה שלא כולל ריבב של מאסר, תחטא לאינטראס הציבור ותוזיל כאמור את ערכם של חי' אדם". בית המשפט המחווי ציין, בהקשר זה, כי את המשקל שיש ליתן לביעותיו הרפואיים של המבוקש יש לבטא באורך של תקופת המאסר, אותה יהיה על המבוקש לרצות.

בהמשך, קבע בית המשפט המחווי, כי יש לסתות ממתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום, בשל מצבו הרפואי של המבוקש. אולם, הסטייה לא תעלה כדי הימנעות גורפת מהטלת מאסר בפועל. לאחר זאת, הפנה בית המשפט המחווי לסעיף 16 לפקודות שירות בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: פקודות שירות בתי הסוהר) ו-סעיף 7(א) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א-2001 (להלן: חוק שחרור על תנאי מאסר), והבהיר כי ניתן יהיה להעביר את המבוקש לבי'ח ממשלתי או לשחררו מטעמים רפואיים, ככל שייתעורר חשש כי הוא מצוי בסיכון בשל מצבו הבריאותי. על יסוד האמור, קבע בית המשפט המחווי כי המבוקש ירצה עונש מאסר בפועל למשך חודשיים. יתר

חקוי גזר דין של בית משפט השלום, נותרו על כנמ.

הבקשה לרשות ערעור

14. בבקשתה לרשות הערעור המונחת לפניי, מישג המבוקש על חומרת העונש שהושת עליו. המבוקש טוען לקיומו של שאלות עקרוניות בעלות חשיבות ציבורית מצדיקות התעverbותו של בית משפט זה, אף אם מדובר בבקשת רשות ערעור הנוגעת למידת העונש. המבוקש טוען, כי "בנסיבות מיוחדות של אי כשרות לעבודות שירות מבחינה רפואי, אין להשיט על מאסר לרצוי לאחרי סורג ובריח - שכן השחת עונש שכזה, בנסיבות שכלה, מהויה ענישת אדם בשל מגבלותו". המבוקש טוען, בין היתר, כי המmono לא מילא את חובתו האקטיבית לטור אחר מקום עבודה, ואף לפועל ליצירת מקום העבודה מציבו של המבוקש; כי פרשנותו של המmono כי עבודה שירות משמעוון "עבודה פיזית" מעלה שאלת, האם ניתן לרצות עבודות שירות בעבודה שנייה פיזית; וכי העבודה כי בית המשפט המחווי אימץ את חוות דעתו של המmono מעלה שאלת הדבר היקף סמכותו וחובתו של בית המשפט להפעיל ביקורת שיפוטית על קביעות המmono. לאור האמור, סבור המבוקש כי יש ליתן לו רשות ערעור, לקבל את ערעורו לגופו, להורות על המmono לפעול למציאת מקום עבודה להשתת המבוקש בעבודות שירות, ובמידה שלא ימצא עבוּרוּ מקום מתאים, ימיר בית המשפט את עונש המאסר בפועל לעונש על דרך הטלת צו של"צ.

תגובה המשיבה לבקשה לרשות הערעור

15. לגשת המשיבה, עניינו של המבוקש אינו עומד בתנאים לקבלת רשות ערעור, שכן בקשתו עוסקת במקרה הפרטני שלו, וכל בקשתו היא להקל בעונשו. לטענת המשיבה, אין מדובר בהחמרה עונשו של המבוקש, בשל מצבו הבריאותי, אלא מדובר בסטייה מהענישה ההולמת בעבירת רשלנות, שתוצאתה קיפוח חי אדם, וזאת בשל מצבו הבריאותי הקשה של המבוקש. בהמשך לכך, טוען כי מצבו הבריאותי של נאשם יכול לשמש כאחד משיקולי העונישה, אך אין הוא יכול לשמש "חסמ" להשתת עונש מאסר. אשר לטענות המבוקש בהתייחס לחווות הדעת של המmono, טוענת המשיבה כי מסקנותו הסופית של המmono התבessa על בדיקות חוזרות ונשנות של המבוקש, וקיבלה מסמכים רפואיים בעניינו. לשיטתה, במסגרת מערך עבודות השירות, בשונה משירות בית הסוהר, לא ניתן השגחה רפואיים צמודה, ואין למmono כל אפשרות לפיקח על רמת ההיגיינה במקום העבודה ולהבטיח כי המבוקש אינו מס肯 את חייו. עוד טוענת המשיבה, כי מערך עבודות השירות מבוסס על מעסיקים המביעים נכונות לקבלות לשורותיהם עובדי שירות, ואין באפשרותו של המmono לחיבר מעסיקים לקבל עובדי שירות בכלל, וכךלו הסובלים ממוגבלות כלשהי בפרט. המשיבה הוסיף וטענה, כי על רקע טענות המבוקש בהקשר זה, פנה נציג המmono למספר מקומות עבודה המוכנים, על דרך הכלל, לקלוט גם עובדי שירות בעלי מגבלות, אך אלו סרבו לקבל את המבוקש לביצוע עבודות שירות. המשיבה הוסיף, כי נעשתה פניה חוזרת למmono, והפעם מטעהה, על מנת שיבחן את עמדתו פעם נוספת, אשר בעקבותיה הוא פנה אל יותר מ-50 מעסיקים באזורי הצפון, אך לא היה גם בקשר כדי להוציא. לבסוף, טוענת המשיבה כי העבודה שבית המשפט המחווי אימץ את עמדת המmono, אין ממשעה כי בית המשפט המחווי התנער מחובתו. לאור האמור, סוברת המשיבה כי יש לדוחות את הבקשה לרשות הערעור על הסוף.

דין והכרעה

16. הלאה היא, כי רשות ערעור ב"גיגול שלישי" שומרה למקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה רוחבת היקף, החורגת מעניינים הפרטី של הצדדים להילך; או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיות דין מהותי או אי צדק שנגרם לבקשתו (רע"פ 8438/17 ציאל נ' מדינת ישראל (30.10.2017); רע"פ 5244/17 תורג'מן נ' מדינת ישראל (12.09.2017); רע"פ 6869/17 פילברג נ' מדינת ישראל (11.09.2017)). לאחר שעינתי תרג'מן נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015). דומני, כי בבקשת רשות הערעור ובנספחה, הגעתី לכל מסקנה, כי הבקשה אינה עומדת באמנות המידה האמורות. די בכך בכך לדוחות את הבקשה לרשות ערעור.

אוסיף עוד, כי מדובר בבקשת הנוגעת לחומרת עונשו של המבוקש, וכיודע הוא כי בנסיבות מסווג זה אין הצדיקות, כלל, מתן רשות ערעור ב"גיגול שלישי", אלא במקרים חריגים בהם חלה סטייה קיצונית בעניינו של המבוקש, ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 6481/17 לחם אלה נ' מדינת ישראל (02.11.2017); רע"פ 10116/16 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015)). דומני, כי עונשו של המבוקש, ובפרט לאור כך שמצוות הבריאות של המבוקש מצא את ביטויו בסטייה ממשית ממתחם העונש ההולם הנהוג בעבירות של גרים מות בירושנות, אינו חורג מההנחה המקובלת בעבירות מסווג זה. יש להציג, כי בנسبות ריגלות, מן הראי היה להטיל על המבוקש לבחן את האפשרות להורות כי בירית. ואולם, מצוות הבריאות הרווע, הוא זה אשר הוביל את הערכאות הקודמות לבחון את האפשרות להורות כי מאסרו של המבוקש יבוצע בעבודות שירות. כפי שפורסם לעיל, לא ניתן היה למש את הכוונה להשית על המבוקש מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל חוסר כשרותו הבריאותי לביצוע עבודות מעין אלה, אשר נבחן מספר פעמים על ידי הגורמים הרלוונטיים. עוד יש להוסיף, כי הנسبות המקלות בעניינו של המבוקש לא נעלמו מעניינו של בית המשפט המחויז, ויש להזכיר כי, טרם גירתה עונשו של המבוקש, יידא בית המשפט המחויז כי שירות בתי הסוהר עורך לקליטהו של המבוקש, וכי יש ביכולתו להעניק לו טיפול רפואי מתאים, ולבסוף, אף העמיד את עונשו של המבוקש על שני חדשני מאסר בפועל בלבד.

לסיכום, סבורני כי בפסק דין התחשב בית המשפט המחויז בכלל השיקולים הנדרשים לפחותה, תוך איזנות אל מול נסיבות ביצוע העבירה. הנני סבור כי העונש שהושת על המבוקש הוא, בסופו של יומם, ראוי ומאוזן, ואני מצדיק כל התערבויות בו (השו: לרע"פ 8146/17 אבישלום נ' מדינת ישראל (14.11.2017); לרע"פ 6481/17 לחם אלה נ' מדינת ישראל (05.04.2017)).

17. סוף דבר, הבקשה לרשות הערעור נדחתה בזאת, **וכפועל יוצא מכך מתבטל הצו הארץ-ישראלי ביום 21.07.2017, לדחית מועד התיצבותו של המבוקש לריצוי עונשו.**

הմבוקש יתיצב לריצוי עונשו, ביום 08.01.2018, עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון, וועתק מהחלטה זו. על המבוקש לתרגם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, ל"י בכסלו התשע"ח (18.12.2017).

שפט

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

